

Pasin Palstat - viikko 37

”Mutta Jumalan sana sai yhä vankemman jalansijan ja levisi leviämistään.” Apt.12:20-25

Herodeksen kuolema

Evankeliumin voittokulku jatkuu, mutta paholaisen voimat joutuvat kerta toisensa jälkeen tappiolle. Jumala osoitti jälleen kunniansa Herodeksen ylpeyttä vastaan. Ihmisten nähdessä ja kuullessa, miten Herodeksen kävi, he tulivat entistä kiinnostuneimmiksi tästä Jumalan tiestä.

Voimme nähdä myös, ettei evankeliumin voimassa ole kysymys inhimillisistä ponnistuksista. Toki liikkeelle täytyy lähteä ja työtä on tehtävä, mutta **kasvu ja lopputulokset ovat Jumalan käsissä**. Työ on Herran ja Hän vaikuttaa tahtonsa toteutumista meissä ja tekemämme työn kautta.

”Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.” 2.Kor.4:7

”Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa. Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan. Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus. Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa. Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus.” 1.Kor.3:7-11

Apt.12:20-25. Herodes oli vihoissaan Tyroksen ja Sidonin kaupungeille. Nämä lähettivät yhteiset edustajansa hänen luokseen anomaan rauhaa, sillä ne joutuivat tuomaan elintarvikkeensa hänen valtakuntansa alueelta. Lähetystö sai puolelleen Blastoksen, kuninkaan kamariherran, 21. ja niin Herodes sovittuna päivänä sonnustautui kuninkaalliseen asuunsa, asetui istuimelleen ja piti lähetystölle julkisen puheen.

”»Määrätty päivä» oli kuitenkin myös se päivä, jonka Kaikkivaltias oli säätänyt Herodekselle.” [Novum]

22. Kansa huusi siihen: ”Jumalan ääni, ei ihmisen!”

”Tämä kunnianosoitus imarteli kunniankipeätä kuningasta. Herodes oli edomilaista sukua, mutta hän tunsu juutalaisten jumalanpalvelustavat, ja juutalaisten kuninkaana hänen olisi pitänyt välittömästi lopettaa tämä mieletön näytelmä. Yksikään juutalainen ei voinut osallistua tällaiseen syyllystymättä jumalanpilkaan.” [Novum]

23. Samassa Herran enkeli löi Herodesta, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle. Madot söivät hänet, ja niin hän heitti henkensä.

”Josefus sanoo hänen eläneen viisi päivää tämän jälkeen ja matojen syöneen tänä aikana hänen mätänevää lihaansa. Tämä tapahtui kohta pääsiäisen jälkeen vuonna 44. Enkelin ei sanota olleen näkyvä, mutta Herodes sai kokea hänen olevan todellinen. Enkeli kosketti Pietaria, ja tämä vapautui vankilasta. Enkeli kosketti Herodesta, ja tämä kuoli. Herodekselle kävi samoin kuin aikoinaan Nebukadnessarille. Kuningas syöstiin alas kaiken loistonsa keskellä; ylpeys kävi lankeemuksen edellä (ks. Dan 5:18-21).” [Novum]

24. Mutta Jumalan sana sai yhä vankemman jalansijan ja levisi leviämistään.

”Jumalan sanan menestyminen mainitaan vainoojan synkän kuoleman vastapainona. ”Menestyi (auksanō)”, se kasvoi kuin kasvi (Matt 6:28) tai niin kuin lapsi kasvaa (Luuk 1:80). Toiminta-alue laajeni sitä mukaa kun opetuslasten määrä lisääntyi. Vaikka uskon vastaanottaneet ihmiset olivat heikkoja, evankeliumin voima ei siitä vähentynyt.” [Novum]

25. Kun Barnabas ja Saul olivat toimittaneet avustuksen perille, he lähtivät Jerusalemissa paluumatkalle ja ottivat mukaansa Johanneksen, jota kutsuttiin myös Markukseksi.

”Vastustajat olivat kärsineet tappion. Herodes oli kuollut, mutta Jumalan sana eli, ja Herran sanansaattajat olivat täydessä toimesta. Barnabas ja Paavali palasivat nyt Antiokiaan.” [Novum]

